

לא:

עין משפט
נר מצוה

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

מסורת הש"ס

(א) לקמן לה. (ב) ע"ל ט"ז.
חולין ט"ז. (ג) וכן קטן.
(ד) וכן קטן.
(ה) וכן קטן.
(ו) וכן קטן.
(ז) וכן קטן.
(ח) וכן קטן.
(ט) וכן קטן.
(י) וכן קטן.

הגהות הב"ח

(א) וכן קטן.
(ב) וכן קטן.
(ג) וכן קטן.
(ד) וכן קטן.
(ה) וכן קטן.
(ו) וכן קטן.
(ז) וכן קטן.
(ח) וכן קטן.
(ט) וכן קטן.
(י) וכן קטן.

הגהות מהר"ב

(א) וכן קטן.
(ב) וכן קטן.
(ג) וכן קטן.
(ד) וכן קטן.
(ה) וכן קטן.
(ו) וכן קטן.
(ז) וכן קטן.
(ח) וכן קטן.
(ט) וכן קטן.
(י) וכן קטן.

חוס' שינים

(א) וכן קטן.
(ב) וכן קטן.
(ג) וכן קטן.
(ד) וכן קטן.
(ה) וכן קטן.
(ו) וכן קטן.
(ז) וכן קטן.
(ח) וכן קטן.
(ט) וכן קטן.
(י) וכן קטן.

(א) וכן קטן.
(ב) וכן קטן.
(ג) וכן קטן.
(ד) וכן קטן.
(ה) וכן קטן.
(ו) וכן קטן.
(ז) וכן קטן.
(ח) וכן קטן.
(ט) וכן קטן.
(י) וכן קטן.

והא"כ א"כ. עובי תורה על חלל השער: וא"כ מעוזה. של ט"ט
ומול מגובל יחד להיות המים טמין שם לבר עומק החלל של אמות
שחשבת: כמש"כ עובי ל"ה. תורה שלהן: שבעות היום כנגדי כוז.
ש"ס היום עליו עזרה שהיא כנגדי כוז לפי שאין רגיל לשרת בלא
שמה כנגדים ויש מהן של זהב כגון

ל"ח וכן אפוד ופסמי המעלי:
מתנ"י ונפספס. מתעקף באלוהות
של כנגד לספוג מים שעל כשרו.
ונפספס ונתקנת: וקידש ידיו ורגליו.
מן הכיור כדל"ף לקמן (דף ג').
ש"ר לכל חלפות כגדי היום קידוש
לפשיטה (ו) קידוש לנביטה וטבילה
ראשונה זו שהפשיטה של כגדי חול
היא לא הולך לקדש על הפשיטה:
קדשו. מפרש בגמ' (ז) ומירק אחר.
וגמר כן אחר שמיטה לפי שאין
קבלת הדם כשיטה אלא כבהן גדול
וכ"ר למהר ולקבל: על ידו. כשנילו
כמו קולך אדם ע"י עמלו (ב"מ דף ג').

א"י נמי על ידו לשון אחריו וסמון
לו והכנס ים כספר עורא על ידו
החוק פלוגי את החומה ונחמיה (ג):
קטורת של שחר (א) היא היום קריבה
וכ"ר. בגמ' (ב) מפרש: מחמין לו חמין.
מבערב יום הכפורים ומטילין ביום
הכפורים לתוך חמק בנין בית
טבילתו: שפ"ג. למהר מיד ליטו
במקל כמו ויפג לבו (בראשית מה)
מפיגין טעמן (ב"ב דף ד'). ורש"י לא
נמר (ירמיה מה) מתרגמין ורש"י לא
פג: רבנן. תלמידי דרב
פפא אמרו קן לפניו: ה"ל. מתני'
דלא תנן זה ש"י קידושין טבילה
ראשונה: דלא כר"מ. דפליגי במתני'
קידושין שיה ארבעה שהיו מקדימין
קידוש לפשיטה והוא הקדים פשיטה
לקידוש דתנן (א) ר' מאיר אומר פשט
וקידש ושמיטין מנייה דס"ל דמי
קידושין שהולך הכהן בין כגד
לכגד כדל"ף לקמן תרתייהו משום
לבישת כגדים הממחלטים תחת
הראשונים הוא וקאמרי מתני' לאו
דכוותיה תנן דלי ר"מ טבילה
ראשונה נמי יציעי תרי קידושין דהא
כגדי קדש הוא בל ללבוש: חד
אפשיטה. והלכך הכהן דפשיטה
דכגדי חול היא לא צעיר קידוש והכא
גבי טבילה שניה שנחלק ר' מאיר
להקדים פשיטה לקידוש לאו משום

דס"ל קידוש ראשון א"ל של טבילה מחמת לבישת בל אלא בגיורת
הכמו פלוגי: ופשט ורחץ ורחץ ולבש. ופשט את כגדי הכד
אשר לבש וגו' וסמין ליה ורחץ את כשרו במים צמקים קדוש ולבש
את כגדיו והטיל הכמו רחיצה בין פשיטה לנביטה והא"ל ורחץ
דרשין ליה לקמן (ג'): לענין קידוש וילפין מנייה תרי קידושין דשדין
ורחץ אופשט ואולבש כאלו כתיב ורחץ ורחץ תרי זמני: ר"מ סבר
מקיש. קידוש פשיטה לקידוש של לבישת מה לבישת לובש ואח"כ
מקדש קידוש השני כדאמרין לקמן (שם) הכל מודים בקידוש שני כשהוא
לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

והא איכא אמה תורה ואמה מעוזה
שערים דבית המקדש כיון דשישא יניגו
במשוה עבדי להו והא איכא הא"כ משהו
כיון דלא הואי אמתא לא חשיב לה: פרום
סדין של בוץ וכ"ר: מאי שנא של בוץ
כדאמר רב כהנא "כדי שיכיר שעבודת
היום בבגדי בוץ הכא נמי שיכיר שעבודת
היום בבגדי בוץ: מתני' "פשט יד וטבל
עלה ונפספס הביאו לו בגדי זהב ולבש וקידש
ידיו ורגליו והביאו לו את התמיד קרצו
יומירק אחר שחיתה על ידו קבל את הדם
וזרקו כנכנס להקטיר קטורת של שחר ולהיטיב
את הנרות ולהקריב את הראש ואת
האברים (א) והתחביתין ואת היין קטורת של
שחר היתה קריבה בין דב לאברים של בין
העריבים בין איברים לנסכים יאם היה כ"ג
זקן או איסטנים מחמין לו חמין ומטילין
לתוך הצונן כדי שתפיג צינתן: גמ' אמרוה
רבנן קמיה דרב פפא הא דלא כר"מ דאי
ר"מ כיון דאמר תרי קידושין אלבישה עבד
להו הכא נמי ליעבד תרי קידושין אלבישה
אמר להו רב פפא בין לרבנן בין לר"מ חד
אפשיטה דבגדי קידש וחד אלבישה והכא
בהא קא מיפלגי ויפשט ורחץ (ורחץ) ולבש
ר"מ סבר מקיש פשיטה ללבישה מה לבישה
לובש ואח"כ מקדש אף פשיטה פושט
ואח"כ מקדש ורבנן סברי מקיש פשיטה
ללבישה מה לבישה כשהוא לובש מקדש
אף פשיטה כשהוא לובש מקדש אמרו ליה
רבנן לרב פפא ומי מצית אמרת הכי והתניא
פרסו סדין של בוץ בינו לבין העם פשט
וירד וטבל עלה ונפספס הביאו לו בגדי
זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו רבי מאיר
אומר פשט וקידש ידיו ורגליו וירד וטבל
עלה ונפספס הביאו לו בגדי זהב ולבש
וקידש ידיו ורגליו אמר להו יא תניא תניא
בשלמא לרבי מאיר היינו דמשכחת לה
עשרה

דכ"פ דקידושין (ז) (ג): אמרין ות"ק אי ס"ד כדאמר ר"י הגלילי
לכתוב רחמנא מפני שיה תקום והדרת תקום והדרת פני זקן וכ"ר
ואמאי לא נומא אע"ג דלא כתיב תקום והדרת אלא חד זמנא נומא
דקאי לפניו ולאחריו כי הכא וי"ל התם לא שייך תקום על פני אלא על
מפני כמו לא אולב לקום מפני (בראשית א) והדרת לא שייך אמפני
אלא על פני כדכתיב (ויא' ה) פני זקנים לא נהדרו והיא דחמשה
פסוקים שאין להם הכרה לקמן אפרש בפרק הוציאו לו (דף ג'):
גמירי

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

הראש י"ח טפחים והלא הוציא "הוא יותר מטפח ושליש אשכח
דארון למטה מ"י ובפרק מי שהוציאו (פירושין ד' מה). נמי אמרין
דמקומו של אדם ד' אמות ומפרש דגופו ג' אמות ואמה כדי שיטול חפץ
תחת מראשו כ"ר היינו נמי גופו ג' אמות שלמות ואמה העודפת
בשני ראשו וכדי שיפשוט ידיו למעלה
מראשו ואל"כ א"כ היה עין עיטס
גבוה יותר מכ"ג שאם לא היה אלא
כ"ג א"כ היו המים יוצאין לתוך הא'
לא קשיא דודאי עין עיטס לא היה
אלא כ"ג אלא החקק של בית העזיבה
היה גבוה יותר מנ' אמות אף על פי
שהמים עולים למעלה כשנכנס למוכו
לא היו יוצאין לתוך אי נמי אפילו אם
היו יוצאים היו מיד נאים אחרים
מחמין מעין עיטס ואין להקשות
דכיון דלמר כלל דוכחא דמקום האדם
היו רוחב אמה היכי טביל צליל שאינו
אלא אמה על אמה דלמחא כחמחא
היכי יצא וי"ל הא דלמר מקום האדם
הוא דהו רחב אמה היינו כשהוא
לבוש מדע דגבי כוכין אמרין רחבו
ו' טפחים ובהם מכניסין הארון והמת
נצרון (א) כיון דשישא הוא במשאו
עבדי יא. למעוזה ויכין דמעוזה
דשישא דקה היא מאל לא צעי נמי
אמה תורה אלא משאו:

בראמר רב כהנא כדי שיכיר
ב"ג שעבודת היום ש"י
בוץ. לקמן גבי הביאו לו כגדי לבן
תימה מאי שנא דלמרה למילתיה
אסופא ולא ארשא וי"ל דלרשא לא
שש לאומרו דפשיטא דלרץ היכירא
שלא יעשה וילבש כל מ' כגדים
כדכר שהוא עושה כל ימות השנה
כשהוא פושט כגדי חול שהוא לובש
כל מ' כגדים ולכן פרסו כגדי כוז
כדי שיכיר שהיו אין לו ללבוש כגדי
כוז עם כגדי זהב אלא כפי עמלם
אלא כפיאט שהוא פושט כגדי זהב
יש לו ללבוש כגדים אחרים סד"א
דלא הוה לרץ היכירא דודאי לא
אמי למיעי ועוד סד"א כיון דכבר
פירסו פעם אחת סדין של כוז כדי
ר' כהנא לפרש דתרי היכירא הו
עבדי: ופשט ורחץ ורחץ ואבש.
וה"נ אמרינן כ"פ איהו נשך (ב"מ ד' סא).
את כספן לא תמן לו כנשך ובמרבית
כנשך ובמרבית לא תמן אכלך ותימה

דכ"פ דקידושין (ז) (ג): אמרין ות"ק אי ס"ד כדאמר ר"י הגלילי
לכתוב רחמנא מפני שיה תקום והדרת תקום והדרת פני זקן וכ"ר
ואמאי לא נומא אע"ג דלא כתיב תקום והדרת אלא חד זמנא נומא
דקאי לפניו ולאחריו כי הכא וי"ל התם לא שייך תקום על פני אלא על
מפני כמו לא אולב לקום מפני (בראשית א) והדרת לא שייך אמפני
אלא על פני כדכתיב (ויא' ה) פני זקנים לא נהדרו והיא דחמשה
פסוקים שאין להם הכרה לקמן אפרש בפרק הוציאו לו (דף ג'):
גמירי

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

לבוש מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש
במקדש אחר לבישת אף פשיטה כשהוא לבש מקדש ואח"כ פושט: ומי מניין אמר. דלא מנריך ר"מ לטבילה
ראשונה תרי קידושין: והטעם כ"ר. (י) (ב) וגם טבילה ראשונה תניא מדלא מנרכו ליה רבנן אלא חד קידוש אלא טעמא דר"מ משום דקסבר
תרתייהו משום כגדים שהוא לובש הוא: אמר לכו אי פניא. כהניא דמנריך ליה תרי קידושין תניא ומהיכא איכא למשמע דטעמא דר"מ משום
תרתייהו אלבישת אכל אי לא אשכחיהו מתני' כהניא לא הוה שמעין ליה מפלוגתא דטבילה שניה דמתני' (א) איכא לפרושי כדאמרין להו:
עשרה

